

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: J. H., narozený X
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem P. H.
bytem X

proti
žalovanému: Magistrát města Mostu
sídlem Radniční 1/2, 434 69 Most

o žalobě proti příkazu o uložení pokuty žalovaného ze dne 3. 10. 2023, č. j. MmM/142372/2023/OSČ-P/HM,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení příkazu o uložení pokuty žalovaného ze dne 3. 10. 2023, č. j. MmM/142372/2023/OSČ-P/HM, jímž byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 tohoto zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byla dodržována pravidla provozu na pozemních komunikacích, když blíže nezjištěný řidič dne 21. 7. 2023 v čase 17:09 hodin v obci Most na ulici Jana Palacha u č. p. 1534, při řízení motorového vozidla registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, o 3 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 56 km/h (s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru +/- 3 km/h při rychlostech do 100 km/h činila rychlost vozidla 53 km/h), čímž tento řidič porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
2. Soud připomíná, že se žalobce dále stejnou žalobou, ve znění jejího doplnění, domáhá určení, že „zamítnutím žádosti účastníka řízení o obnovu řízení žalovaným po zneužití zákona dle ust. § 71 odst. 3 SŘ a vyčkávání s vydáním rozhodnutí pod bodem č.3) až uplyne prekluzivní lhůta 1 rok dle ust. §30 písm. a ZOPŘ bylo nezákonným zásahem do veřejného subjektivního práva žalobce na spravedlivý proces dle ust. § 2 odst.3 ve spojení s ust. § 4 odst. 4 SŘ. se obhajovat“ a že

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

„uznání viny žalobce za protiprávní jednání a udělení pokuty žalovaným pro nenaplnění obligatorních podmínek dle ust. § 125f odst. 1 ve spojení s ust. § 10 odst. 3 SZ“ bylo nezákonné.

3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 4. 2025, č. j. 54 A 22/2024-18, byla žaloba v částech, ve kterých se žalobce domáhá určení toho, že zamítnutí žádosti žalobce o obnovu řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 10. 2024, č. j. MmM/135102/2024/OSČ-P/HM, a uznání viny žalobce za protiprávní jednání a udělení pokuty příkazem o uložení pokuty žalovaného ze dne 3. 10. 2023, č. j. MmM/142372/2023/OSČ-P/HM, bylo nezákonné, vyloučena k samostatným řízením.
4. Soud dále zdůrazňuje, že již usnesením ze dne 8. 1. 2024, č. j. 54 A 20/2023-7, odmítl dřívější žalobu žalobce proti příkazu o uložení pokuty žalovaného ze dne 3. 10. 2023, č. j. MmM/142372/2023/OSČ-P/HM, a to pro nevyčerpání řádných opravných prostředků.
5. Před vlastním projednáním věci je soud vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Ze žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V takovém případě se soud musí primárně zabývat povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které by bylo z přezkumné činnosti soudu vyloučeno.
6. Při vyhodnocování existence překážek bránících věcnému projednání žaloby soud předně vycházel z § 5 s. ř. s., podle něhož platí, že *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.“* Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Důvod nepřipustnosti návrhu obecně upravený v citovaném § 5 s. ř. s. je dále rozveden v § 68 písm. a) s. ř. s., podle kterého platí, že *„[ž]aloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.“*
7. V daném případě soud shledal, že podaná žaloba směřuje proti příkazu o uložení pokuty, který bylo možné napadnout odporem. Právě povaha žalobcem napadeného správního rozhodnutí je rozhodující z pohledu jeho možného soudního přezkumu. Příkaz je dle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), specifickou formou správního rozhodnutí použitelnou při ukládání povinností jeho adresátovi. Zmiňovaná specifičnost se projevuje nejen v tom, že jeho vydání může být prvním úkonem ve správním řízení, ale také v tom, že jej lze zcela právně odklidit úkonem jeho adresáta, a to odporem. Již samotným podáním odporu je příkaz zrušen (§ 150 odst. 3 věta druhá správního řádu) a v řízení se pokračuje, jako by příkaz vydán nebyl. Pouze za situace, kdy příkaz není napaden (včas podaným) odporem, nabývá účinků pravomocného správního rozhodnutí (§ 150 odst. 3 in fine správního řádu). Žalobce byl v příkazu o uložení pokuty ze dne 3. 10. 2023, který mu byl doručen dne 6. 10. 2023, jak je soudu známo z řízení vedeného pod sp. zn. 54 A 20/2023, řádně poučen o tom, že je možné proti příkazu podat odpor, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a u kterého správního orgánu se odpor podává. Žalobce však možnost podání odporu proti zmíněnému příkazu nevyužil.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[p]odmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS).
9. Vzhledem k tomu, že žalobce před podáním žaloby nepodal odpor, který byl řádným opravným prostředkem, který byl proti napadenému příkazu o uložení pokuty přípustný, shledal soud žalobu nepřípustnou ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona odmítl.
10. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 5. května 2025

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.